

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Som det mulig vil være i det høje Tings Erindring, har Grosserer Hirschsprung og Hustru for nogle Aar siden ved et Gavebrev tilbudt Staten deres betydelige Malerisamling paa Betingelse af, at denne fremtidig bevares som en selvstændig Samling og i en af Stat og Kommune opført Bygning. Ifølge en foreliggende Tegning fra Professor Storck, skaffet til Veje ved Grosserer Hirschsprung, vil en saadan kunne opføres for 200,000 Kr., dog kun derved, at Planen er reduceret med 87,000 Kr., idet man har opgivet Anvendelse af Kobbertag, af Granit m. v. Københavns Magistrat har i Fjor erklæret sig villig til, naar Samlingen overdrages til Staten som et Supplement til Statens Museum for Kunst, at afgive uden Vederlag en Grund til Museumsbygning i Østre Anlæg samt et Bidrag paa 60,000 Kr. Tilbage bliver saaledes et Beløb paa 140,000 Kr. som eventuelt Bidrag fra Staten, hvortil naturligvis kommer den aarlige Drift, der maa paahvile Staten. Udgifterne til Bygningens Montering samt eventuelle Overskridelser ere Giverne villige til selv at bære. Samlingen var offentligt udstillet i 1902 og bestod den Gang af ca. 450 Malerier og ca. 1,400 Akvareller, Pasteller m. v. Af de mange sagkyndige og meget rosende Domme, der foreligge derom, skal jeg indskrænke mig til at nævne nogle Ord af Kunsthistorikeren E. Hannover, der udtaler: „Mig bekendt findes der intet Steds i Verden en privat Samling, der giver et saa omfattende og anskueligt Billede af et enkelt Lands Kunst som den Hirschsprungske. Den maa da siges at være af enestaaende national Betydning“. Indkøbskomiteen ved Statens Museum for Kunst udtaler, at den Hirschsprungske Samling rummer saa mange ypperlige Arbejder af Danmarks bedste Malere, at Samlingen er af den allerstørste Betydning, hvorfor Komiteen ogsaa indtrængende anbefaler, at denne Samling kommer i offentlig Eje. — Jeg skal hermed anbefale denne Sag til det høje Tings velvillige Behandling.

Jeg skal dernæst fremsætte et Lovforslag om et ringe Tillæg til § 23 i Lov af 29. Marts 1904 om Folkeskolen. Ved Lov af 23. Maj 1902 indførtes en lille Ændring i den dagældende Folkeskolelov, der hjemlede Biskolelærerne Ret til at faa Halvdelen af deres Tjenestetid som saadanne medregnet til deres Tjenestealder, naar de umiddelbart vare gaaede over til fast An-

sættelse ved den Skole, der afløste Biskolen. Lærerinder, der vare gaaede over fra Pogeskolen til en Forskole, fik samme Ret, men med den Begrænsning, at Pogeskolens Omdannelse skulde have fundet Sted i Henhold til Skoleloven af 24. Marts 1899 og efter den Tid, disse Bestemmelser ere derefter optagne i den gennemsete Skolelov af 1904. De Lærerinder, der have modtaget den nævnte faste Ansættelse for Skoleloven af 1899, have imidlertid stadig klaget over, at denne Begunstigelse ikke kom dem til gode, og som det ærede Ting vil erindre, forelaa der i sidste Samling et Andragende i den Retning fra Dansk Lærerforenings Bestyrelse. Ifølge de Oplysninger, der ledsagede Andragendet, angaar Sagen 21 Lærerinder og vil dreje sig om et Beløb af 9,000 Kr. straks og derefter ca. 4,000 Kr. fordelt paa 8 Aar, hvorefter Lovens Virkning ophører. Der er naturligvis ikke her Tale om nogen Ret for de paagældende. Hovedreglen maa være, at kun fast Ansættelse kan medtages ved Beregningen af en fast ansat Lærers Tjenestealder. Hvad der alt er indrømmet, er derfor allerede en særlig Begunstigelse, men det er forstaaeligt, at de paagældende Lærerinder kunne se det som noget af en Ubillighed, at der gælder en anden Regel for de tidligere Biskolelærere end for dem. Jeg maa derfor finde det rimeligt, at man imødekommer Lærerinderne og dermed ogsaa Dansk Lærerforenings Andragende, saa meget mere som det drejer sig om et finansielt set ringe Beløb. Ogsaa dette Lovforslag skal jeg derfor anbefale til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af Lovforslaget ville blive omdelte.

Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Ved Skrivelse af 1. ds. meddeler Justitsministeren under Henvisning til § 5, sidste Stykke, i Lovforslag Nr. 129 af 1. April 1905 om nogle Ændringer i Straffelovgivningen, at der siden Lovens Ikrafttræden den 8. September 1905 og indtil den 1. September d. A. ikkun har været eet Tilfælde, i hvilket legemlig Revselse har fundet Sted efter den førstnævnte Paragraf, og at der i Tvangsarbejdsanstalterne ikke i Henhold til fornævnte Lovs § 11 er blevet eksekveret nogen Legemsstraf. Skrivelsen vil blive optagen i Tillæg C.

Jeg skal herefter meddele, at Rigsdagens Regnskab for Aaret fra 1. April 1905 til 31. Marts 1906 efter endt Revi-